

Петко Каравелов

(1843 - 1903)

Петко Каравелов е роден на 5.април.1843г. в Копривщица, в семейството на бащата Стойчо Любенов Каравелов и майката Неделя Доганска. Негов по-голям брат е писателят и революционер Любен Каравелов. Първоначално Петко учи в родния си град, после в гръцко училище в Енос, Гърция. През 1859г. заминава при брат си в Москва, където следва в Историко-филологическия факултет на Московския университет, прекъсва за няколко години и завършва право в същия университет (1869г.) Като студент влиза във връзка с народническото движение.

През 1878 г. се завръща в България заедно с руските освободителни войски, в чийто щаб работи. Назначен е за вицегубернатор на гр. Видин и окръжен управител в гр. Търново. Депутат е в Учредителното събрание и подпредседател на Постоянното бюро на Събранието (1879г.) Взема дейно участие при изработването на Търновската конституция. Водач е на лявото крило на Либералната партия (1879-1883). Основател на Демократическата партия и неин председател (1896-1903). След установяване на режима на пълномощията (1881) емигрира последователно в Румъния, Цариград и гр. Пловдив. Гимназиален учител и кмет на Пловдив (1881-1883).

След възстановяване на конституцията се завръща в София и работи като адвокат. Дописен и редовен член на Българското книжовно дружество (1884). Като председател на Министерския съвет (1884-1886) има заслуги за международното признаване на Съединението на Източна Румелия с Княжество България (1885). Член на регентството (1886). Като русофил е в опозиция на княз Фердинанд по време на Стамболовия режим и води борба

за възстановяването на буржоазнодемократичните свободи. По повод на русофилските бунтове (1887) е арестуван и хвърлен в Черната джамия в София. През 1891 г. е обвинен в съучастничество в убийството на министър Христо Белчев и е осъден на 5 години затвор. През декември 1894 г. е амнистиран. Умира **на 25 януари 1903г** в гр. София. Погребан е в двора на църквата „Св. Седмочисленици“.